

Základní umělecká škola Praha 7

Jarní sborový koncert

OTVÍRÁNÍ STUDÁNEK

dětský pěvecký sbor
CANTICA - Zlín

smíšený pěvecký sbor
GAUDIUM

dětský pěvecký sbor
RADOST-PRAHA

sbormistři
Zdena SOUČKOVÁ a Vladislav SOUČEK
Tereza SUROVÍKOVÁ a Josef SUROVÍK
Andrea SUŠILOVÁ

solisté:
Hana BLAŽÍKOVÁ - soprán
Michal KŘÍSTEK - baryton
Barbora ZANNEROVÁ - alt
Milan ŠPALE - recitace
Jitka NEŠVEROVÁ - klavír
Daniela SOUČKOVÁ a František SOUČEK - housle
Zuzana PEŘINOVÁ - viola

Neděle 6. dubna 2008 ve 20 hodin
sál Martinů, HAMU, Praha 1, Malostranské nám.

Bohuslav Martinů (1890-1959)

Zdeněk Lukáš (1928-2007)

Petr Eben (1929-2007)

lidové (arr. Milan Uherek)

lidová (arr. Eugen Suchoň)

VYNÁŠENÍ SMRTI

SANCTUS

GIGUE

DVĚ Z VÝCHODNÍ MORAVY

BODAJ BY VÁS, VY MLÁDENCI

zpívá RADOST-PRAHA

* * * * *

Charles Gounod (1818-1893)

lidová (arr. Zdeněk Lukáš)

lidová (arr. Zdeněk Lukáš)

lidová (arr. Zdeněk Lukáš)

KYRIE

GLORIA

UŽ HO VEDOU, MARTINA

ZA NAŠÍM HUMÉNKEM

TOLITA TOTEN

zpívá GAUDIUM

* * * * *

Karel Blažej Kopřiva (1756-1785)

Petr Eben (1929-2007)

sborník „Romancero de Turin“

ruská lidová (arr. M. Leontovič)

lidová (arr. Oldřich Halma)

lidová (arr. Antonín Tučapský)

SALVE REGINA

OČI VŠECH SE UPÍRAJÍ

POR LA FUENTE

ŠČEDRIK

SVITAJ, BOŽE, SVITAJ

DYŽ VERBUJU

zpívá CANTICA Zlín

přestávka

Zdeněk Fibich
(1850-1900)

JARNÍ ROMANCE

kantáta pro sóla a smíšený sbor
na slova Jaroslava Vrchlického

zpívá GAUDIUM

Hana BLAŽÍKOVÁ - soprán
Michal KŘÍSTEK - baryton

Jitka NEŠVEROVÁ - klavír

Bohuslav Martinů
(1890-1959)

OTVÍRÁNÍ STUDÁNEK

kantáta pro sóla, recitaci, dvoje housle, violu a klavír
na text básně Miloslava Bureše

zpívá RADOST-PRAHA a CANTICA Zlín

Hana BLAŽÍKOVÁ - soprán
Michal KŘÍSTEK - baryton
Barbora ZANNEROVÁ - alt
Milan ŠPALE - recitace

Daniela SOUČKOVÁ, František SOUČEK - housle
Zuzana PEŘINOVÁ - viola
Jitka NEŠVEROVÁ - klavír

DĚTSKÝ PĚVECKÝ SBOR CANTICA

vznikl v roce 1998 při Filharmonii Bohuslava Martinů ve Zlíně. S tímto orchestrem sbor provedl řadu skladeb.

Od září 2004 působí při ZUŠ Okružní 4699 ve Zlíně. Sbor od svého založení řídí Josef Surovík, v současné době s manželkou Terezou. Navštěvují jej děti ve věku 7 - 18 let. Repertoir sboru tvoří především hudba 20. století. Sbor pořádá tradiční vánoční a jarní koncerty, účastní se festivalů a soutěží nejen doma, ale i v zahraničí. Cantica má na svém kontě 2 CD. Sbor na klavír doprovází Andrea Šopíková. Od září 2005 je sbor pořadatelem sborového festivalu "Zazpívej, slavičku" ve Zlíně. Sboru byla věnována skladba "Čarohrátky" Zdeňka Lukáše.

Mezi poslední nejvýznamnější úspěchy sboru patří:

- Cena za nejlepší výkon dětského sboru v soutěži (Český Krumlov 2002)
- Mezinárodní festival adventní a vánoční hudby s cenou Petra Ebena - zlaté pásmo a cena poroty za provedení skladby Air z cyklu Catonis moralia od Petra Ebena (Praha 2002)
- Mezinárodní festival "Jaro se otvírá" s cenou Zdeňka Lukáše - Cena Zdeňka Lukáše za skladbu Věneček (Ostrava 2004)
- Soutěž výběrových DPS Nový Jičín - Zlaté pásmo a cena za výraznou interpretaci a dramaturgii skladeb

JARNÍ ROMANCE

Zdeněk Fibich patřil vedle Smetany a Dvořáka k zakladatelům české národní hudby. Navázal na německý romantismus, zejména Roberta Schumanna, měl zálibu v romantických látkách, ale brzy se přiklonil ke Smetanově národní programovosti. Jako komponista byl mimořádně plodný, hlavní váhu kladl na opery a hudební dramata, byl průkopníkem moderního scénického melodramu. Zanechal i vzácné dílo koncertní a věnoval se i hudební kritice a teorii. Českou hudbu obohatil zejména v oblasti výrazové, užíval prvky baladickosti, tragičnosti, erotiky, prvky lyrické a uplatnil v hudbě mytologické náměty. Vnesl do české hudby tragiku subjektivně baladického rázu, opakovaně se vracel k osudovým tématům. Nejtypičtější inspirační okruhy lze stručně shrnout v hesla jaro, les a žena, a to žena v protikladných typech femme fragile - femme fatale.

Fibichova Jarní romance vznikla na text stejnojmenné básně Jaroslava Vrchlického v roce 1880. Premiéru kantáty o rok později na pražském Žofíně přijalo publikum s nadšením, skladba v našich zemích rychle zdomácněla a oblibu si udržuje dodnes.

OTVÍRÁNÍ STUDÁNEK

Jedny z nejstarších mýtů v historii lidstva jsou spojeny s uctíváním přírodních živlů, vody a vodních pramenů především. Dávni Slované, stejně jako jiné národy, uctívali prameny a studně podobně jako stromy a háje a přinášeli jim oběti. Prastarou víru v moc zázračných pramenů dokládají dodnes četné lidové pohádky o živé vodě. Studánky patří mezi oblíbené inspirační motivy poezie a takřka není lyrického básníka, u něhož bychom nějakou básničku o studánce nenašli. Snad nejvíce pramenů a pramínek se dochovalo ošetřováno a opatrováno dodnes na Vysočině.

Nejen vysočinské ale všechny studánky v Čechách a na Moravě oslavil Bohuslav Martinů svou skladbou Otvírání studánek, kterou vytvořil roku 1955 na text básně Miloslava Bureše. Oba se znali od dětství, byli rodáci z Poličky. Začátkem padesátých let se Bureš zabýval sběrem pověstí a vyprávění z Vysočiny. Zřejmě tehdy narazil na písemnou zmínku o čištění studánek. Napsal nejprve báseň Píseň o studánce Rubince, inspirovanou Stříbrnou studánkou na Žakově hoře. Tato na pohled nenápadná studánka bývá považována za pramen řeky Svratky. Psal ji na břehu rybníka Sykovce poblíž známého letoviště Tři Studně, kam často jezdíval i Martinů. Když potom poslal svou Píseň o studánce Rubince Bohuslavu Martinů, ten neváhal s jejím zhudebněním. Na základě této básně později vznikla Burešova básnická skladba Otvírání studánek, oslavující dávný zvyk dětí z Vysočiny čistit s nadcházejícím jarem horské prameny.